

Armo riittää

Vanhaa ja uutta armon valtakunnasta

Numero 3

6. vsk

22.6.2009

Opettele luottamaan Jumalan armolupauksiin

Kun Raamattu puhuu syntien anteeksi saamisesta, se kuvaa sitä mm. vaihtokauppana meidän ja Jeesuksen välillä. ”Herra heitti hänen päälleen kaikkien meidän syntivelkamme” (Jes. 53:6) ja ”sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme vanhurskaudeksi” (2. Kor. 5:21).

Näin synty on Herran ja vanhurskaus meidän. ”Katso Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin” (Joh. 1:29). Ja katso: ”Meillä on Puolustaja Isän luona, Jeesus, joka on vanhurskas. Hän on syntiemme sovitus” (1. Joh. 2:1). ”Hänen haavoissaan ”meillä on avoin lähde syntiä ja saastaisuutta vastaan” (Sak. 13:1).

Yhtä varma kuin on Lunastajamme pyhä välittäjänvirka, veri, ansio ja vanhurskaus, yhtä varma on myös syntiemme anteeksi saaminen. Niin totta kuin Juma-

lan Pojan veri on vuodatettu ristillä, niin totta on myös se, että syntimme ovat sovitettut ja ne on lopullisesti hävitetty.

Se kirjoitus, ”joka oli meitä vastaan” (Kol. 2:14) on naulattu ristille Lunastajamme kätet ja jalat lävistäneillä nautoilla. Se on revitty rikki ja se on pyyhitty pois Vapahtajamme kalliilla verellä ja siten se on mitätöity.

Synnin hävittäminen on Lunastajamme Jeesuksen päätehtävä. Sitä varten hän on maailmaan tullut. ”Sitä varten Jumalan Poika ilmestyi” – tuli keskellemme – ”että hän tekisi tyhjäksi perkeleen” – siis ”synnin teot” (1. Joh. 3:8). Hän ”on alttiiksi annettu meidän rikostemme tähden ja hänet on kuolleista herätetty vanhurskauttamisemme tähden” (Room. 4:25).

*Christian Scriver (1629–1693)
kirjassa Sielun aarre*

5. valtakunnallinen Kristus-juhla 8.–9.8.2009

Evankeliumi Jes. 53:n mukaan

Jyväskylässä kristillisellä opistolla

Evankeliumin opintoyhdistys ry ja Yhteistyöryhmä

Meerin mietteitä

Ainoastaan Jeesus

Yhtenä yönä näin unta, että ystäväni tuli luokseni ja sanoi, etten pääse perille tai-vaaseen. Aamulla muistin uneni ja aloin oitis tutkimaan varmasti luotettavasta läh-teestä, Raamatusta, viestin todenperäisyyt-tä.

Ensimmäiseksi tuli mieleeni sanat Jo-hanneksen evankeliumista: ”Minun lam-paani kuulevat minun ääneni ja minä tun-nen ne, ja ne seuraavat minua. Minä annan heille ikuisen elämän. He eivät koskaan joudu hukkaan, eikä kukaan riistä heitä minulta. Isäni, joka on heidät minulle an-tanut, on suurempi kuin kukaan muu, eikä kukaan voi riistää heitä Isäni kädestä.” (Joh. 10:27–29.)

Saattaisiko sen selvemmin sanoa! Kun Jeesus pitää huolen perillepääsystä, niin voin levollisin mielin kiittää Häntä ja jat-kaa matkaani Hänen seurassaan.

Seuraavina päivinä tuli kuitenkin monta kertaa Raamatusta ja hartauskirjoista esille kysymys perillepääsystä. Paavali kehottaa: ”Tutkikaa itseänne, oletteko us-kossa” (2. Kor. 13:5). Vanhan testamentin puolella Daavid pyytää Jumalaa tutkimaan ja koettelemaan Daavidia ja johtamaan perille.

Muistamme myös Jeesuksen vertauk-sen kymmenestä neitsyestä. He kaikki näyttivät päällepäin samanlaisilta suloisilta tytöiltä, jotka olivat menossa häihin, mutta osa heistä jäi oven ulkopuolelle. Jeesus kertoo myös ihmisistä, jotka teke-vät ihmeitä Jeesuksen nimessä. Silti voi käydä, että Herra sanoo heille: ”En tunne teitä” (Matt. 7:21–23).

Näistä esimerkeistä näemme, miten tärkeää on, että meillä on oikea usko.

Päällepäin meidän elämämme voi näyttää hyvinkin kristilliseltä, mutta pelastuskysy-myksessä ratkaisee ainoastaan suhteemme Jeesukseen. Parhaimmatkaan omat tekome eivät auta meitä perille. Mutta eivät myöskään rumimmatkaan pahat tekomme voi sulkea meiltä taivaan ovea, kun tur-vaamme Jeesuksen täydelliseen anteek-siantamukseen. Pelastusvarmuutta ei löy-dy meidän sydämestämme, se löytyy Ju-malan Sanasta, Kaikkivaltiaan Herran varmoista lupauksista.

Hyvä lukijani, kuka lienetkin, tutkithan Raamatusta rukoillen, oletko sinä uskossa, uskossa ristillä kuolleeseen, ylösnoussee-seen Jeesukseen, Jumalan Karitsaan. Vain ja ainoastaan Hän voi taata pääsyn taivaan hääjuhliin.

*Yhdessä käy ylkää vastaan
neitsyettä kymmenen,
viidellä on ainoastaan
lamppu kirkasvalkoinen.
Toiset huomaa kauhuissansa,
että heidän lampuistansa
puuttuu öljy kokonaan
– heiltä taivas suljetaan.*

*Siksi, sielu, tarkoin huomaa,
nautitko sä uskossa
rauhaa veriarmon tuomaa,
lahjavanhurskautta?
Puutteinesi, synteinesi
riennä armoon Jeesuksesi,
hän sun kurjan autuuttaa,
uskon kautta uudistaa.*

Siunattua suvea toivotellen

Meeri Auramo

Pääkirjoitus

Uusi suuri sekaannus syntymässä

Lokakuussa 2006 38 muslimijohtajaa, jotka edustivat kaikkia islamin koulukuntia ja suuntauksia eri puolilta maailmaa, lähettivät yhteisesti avoimen kirjeen nykyiselle paaville Benedictus XVI:lle. On todettu, että kirjeessä islamin eri suunnat puhuivat ensimmäisen kerran koko islamin historian aikana yhdellä äänellä. Tapaus on jäänyt vähälle huomiolle, vaikka se oli historiallinen, ehkä käännekohta.

Tasan vuosi paaville osoitetun avoimen kirjeen jälkeen muslimit lähestyivät koko kristikuntaa. Lokakuussa 2007 138 tunnettua muslimijohtajaa, tutkijaa ja islamilaiseen älymystön vaikuttajaa tuli koolle ja yksimielisesti julkisti asiakirjan ”Yhteinen maailma”, jossa he kuvasivat sen yhteisen pohjan, joka kristinuskolla ja islamilla (heidän mielestään) on.

Tämänkin asiakirjan allekirjoittajat edustivat islamin kaikkia suuntia ja koulukuntia. Asiakirja osoitettiin maailman kristillisten kirkkojen johtajille ja kaikille yksityisille kristityille.

Kristillisten kirkkojen ja lukuisten kristittyjen vastaus muslimijohtajien lähentymiseen ja ”kädenojennukseen” tuli avoimen kirjeen muodossa sekä. Eri kirkkojen ja kirkkokuntien johtajat sekä lukuisat merkittävät teologit julkaisivat The New York Times -lehdessä 18.11.2007 yhteisen vastauksen muslimien vetoomukseen.

Allekirjoittajat ovat vaikutusvaltaisia teologeja, tutkijoita, merkittävien oppilaitosten opettajia, tunnettuja kirjailijoita ja luennoitsijoita niin katolisista kuin evankelikaalisista, luterilaisista ja muista kirkkoista ja kirkkokunnista. Meilläkin monet

tunnistavat esim. Wheaton Collegen presidentin Duane Litffin nimen, samoin kulluisan pastori Rick Warrenin. Nimien joukossa on USA:n kansallisen evankelikaalisen liiton (NAE) presidentti Leith Anderson, Youth With a Mission -järjestön puheenjohtaja Lynn Green ja Frontiers Missionin perustaja Greg Livingston. Kaikkiin allekirjoittajia on satoja.

Jotkut ovat viime vuoden aikana peruneet allekirjoituksensa. Perujien joukossa on tri Litfin, joka on nyt todennut mm., että kun asiakirjassa puhutaan kristittyjen ja muslimien ”yhteisestä rakkaudesta Jumalaa kohtaan”, se antaa vaikutelman siitä, että Koraanin Allah on Jeesuksen Kristuksen Isä, meidän Jumalamme.

Tämä pari vuotta sitten alkanut muslimille ja kristityille yhteisten uskonasioiden etsiminen on alkanut jo johtaa käytännön tasolla hämmennyksiin. Hollannissa katolinen piispa Breda kertoi taannoin suosittavansa, että Hollannin katolilaiset alkaisivat rukoilla Jumalaa käyttäen tämän arabiankielistä nimeä Allah. Amerikassa episkopaalinen pastori Holmes Redding on ilmoittanut olevansa vakaumuksellinen muslimi ja kristitty. Piispa Warner, jonka alainen Redding on, on ilmoittanut, että hän hyväksyy Reddingin muslimina, joka toimii edelleen episkopaalisena pappina.

Ainoan elävän Jumalan tunteminen, ainutlaatuisen sijaiskärsijän Kristuksen tunteminen ja uskon luottamus Jumalan armon evankeliumiin käynee tulevaisuudessa yhä harvinaisemmaksi. Te, jotka vielä kuulette hyvän Paimenen äänen, älkää lähtekö minkään uuden ekseytyksen mukaan.

Per-Olof Malk

Elämäni tärkeitä raamatunkohtia

Kärsivällisyys ja kestävyys

Roomalaiskirjeen sanat kärsivällisyydestä ja kestävydestä (Room. 5:3–5) ovat mitä keskeisintä opetusta uskonkilvoituksesta. Sama opetus toistuu Jaakobin kirjeessä (Jaak. 5:7–11). Ilman kestävyttä emme pääse perille, sillä Jeesus sanoo, että vain se, joka kestää loppuun asti, pelastuu (Matt. 24:13). Vain lujana pysyvä voittaa omakseen iankaikkisen elämän (Luuk. 21:19).

Jaakob asettaa kestämisemme rajaksi Herran tulon. Nimenomaan lopun ajan uskovat tarvitsevat kestävyttä (Ilm. 13:10, 14:12). ”Onnellinen se, joka jaksaa odottaa ja kestää” (Dan. 12:12).

Missä on kestävä ja oltava lujia?

Suhteessa Kristukseen. Keskity ristiinnaulitun Jeesuksen Kristuksen katselemiseen! Heparalaiskirjeen kirjoittaja kehottaa: ”Juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa, *silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen*, joka hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin.”

Ja kirjoittaja jatkaa: ”Ajatelkaa häntä, joka syntisiltä on saanut kärsiä sellaista vastustusta itseensä kohtaan, ettette väsyisi ja menettäisi toivoanne” (Hepr. 12:1–3, KR 38).

Jaakob asettaa esikuvaksemme satoa odottavan maanviljelijän, joka joutuu kärsivällisesti odottamaan viljan kypsymistä. Hän muistuttaa meitä myös tuloksettomasti Herran sanaa julistaneista Vanhan testamentin profeetoista ja erityisesti Jobista, jonka uskoa koeteltiin inhimillisen kesto-kyvyn ääri rajoille asti. Tosin Jobin ystävät väittivät, että vastoinkäymisen tullessa Job ei kestänyt hetkeäkään (Job 4:5). Hän itse-

kin sanoi rehellisesti: ”Mistä saan voimaa, että vielä kestä? Mistä päämäärän, että vielä jaksan? Onko minun voimani kuin kiveä, ovatko lihakseni rautaa? Ei. Minä olen lopussa, kaikki on toivotonta” (Job 6:11–13).

Kuitenkin Job kesti, sillä hän tiesi tuskansa keskellä Lunastajansa elävän ja seisovan viimeisenä multien päällä. Hän oli varma siitä, että hän saa nähdä Jumalan, joka ei ole hänelle vieras ja silloin hänen sydämensä kaipuun täytytty (Job 19:25–26, KR 38).

Herra ei ole vielä tullut, siksi tarvitsemme kärsivällisyyttä. Näin erityisesti silloin, kun Herra ei vastaa haluamallamme tavalla pyyntöihimme. On vain jatkettava Herran avuksi huutamista, kuten Jeesuksen vertauksessa köyhä leski (Luuk. 18). Kun elämässämme tapahtuu jotain sellaista, jota emme pahimmassakaan painajaisissa ole voineet kuvitella, opettelemme Jeremian tavoin sanomaan: ”Tämä on minun vaivani, minun on se kannettava” (Jer. 10:19).

Mistä saamme kestävyyttä?

Raamatun vastaus on yllättävä. Herra lisää kestävyttämme antamalla uusia ahdistuksia (Room. 5:3–4). Koetukset saavat aikaan kärsivällisyyttä (Jaak. 1:3; 1 Piet. 1:7). Raamatun sanaan juurtuminen antaa kestävyttä (Luuk. 8:13). Kestävyys ja rohkaisu tulee lopulta yksin Jumalalta (2. Kor. 1:4; 7:6). Hän auttaa meitä kestäämään (1. Kor. 10:13). Tämän apunsa Jumala on altis antamaan armosta, soimamatta (Jaak. 1:5).

Olavi Peltola

Jokapäiväinen anteeksiantamus

Kristityn ensimmäinen ja viimeinen rukous kuuluu: Herra, armahda! Tähän rukoukseen kiteytyy kristittyinä eläminen kokonaisuudessaan.

Kun Jeesus opetuslapsineen oli ennen pääsiäistä kokoontunut aterialle, Raamattu kertoo Herran pesseen opetuslastensa jalat (Joh. 13: 1–20). Kun Jeesus tuli Pietarin kohdalle, opetuslapsi ihmetteli ääneen Herran toimintaa. Pietari kieltäytyi jalkojen pesusta. Tähän Jeesus vastasi: ”Jos minä en pese sinua, ei sinulla ole sijaa minun luonani.”

Tämän kuultuaan Pietarin mieli muuttui. Hän vastasi: ”Herra, älä pese vain jalkojani, pese myös kädet ja pää.” Tätä Jeesuksen ei kuitenkaan tarvinnut tehdä. Jalkojen pesu riitti. Jeesuksen mukaan hän, ”joka on kylpenyt, ei tarvitse pesua, hän on jo puhdas”.

Vaatimuksen sana

Tämä teksti sisältää vaatimuksen ja armon, lain ja evankeliumin.

Jeesuksen tarkoittama kylpy, joka puhdistaa ihmisen, on uudestisyntyminen. Kun ihminen syntyy uudesti, hän on kylvyssä. Hän saa uskon. Hänestä tulee Jumalan kasvojen edessä puhdas Kristuksen tähden.

Kääntäen: joka ei ole kylpenyt, on likainen. Vailla uudestisyntymisen pesua ihmiseltä puuttuu Kristuksen antama anteeksiantamus ja syntien sovitus.

Likainen ihminen on hän, joka ei usko Kristukseen vaan joka kantaa syntisyyttään ja syyllisyyttään ilman Jeesuksen antamaa armoa. Likainen ihminen on itse

vastuussa kaikista synneistään Jumalan kasvojen edessä. Hänen turvanaan ei ole Kristus.

Jos Kristus ei ole Välimies syntisen ihmisen ja pyhän Jumalan välillä, ihminen on jo tuomittu sillä tuomiolla, jonka Jumala on langenneelle julistanut.

Tässä näyttäytyy tapahtuman ankara lain saarna. Jos meitä ei ole pesty uudestisyntymisen kylvyssä, meillä ei ole yhteyttä Herraan. Olemme omillamme Jumalan kasvojen edessä. Olemme kadotetut. Ilman uskoa olemme tuhon omat. Ilman Kristusta olemme tuhon omat.

Jeesuksen sanat sisältävät lakia niillekin, jotka ovat saaneet lahjaksi uudestisyntymisen kylvyn. Jeesushan sanoo – ja tätä ei voi ohittaa – että jos hän ei pese meidän jalkojamme, meillä ei ole sijaa hänen luonaan.

Kyse on päivittäisestä jalkojen pesusta. Tämä tarkoittaa, että jos Jeesus ei puhdistaa meitä jokapäiväisellä anteeksiantamuksella, yhteytemme Kristukseen katkeaa. Me jäämme omillemme ja kannamme kuoleman taakkaa itsessämme ja yksin. Meillä ei ole enää yhteyttä häneen.

Lupauksen sana

Mutta samalla, kun Jeesuksen sanat varoitavat ja tuomitsevat uskosta ja jokapäiväisestä anteeksiantamuksesta osattomat, Herran sanat sisältävät lupauksen ikuisesta puhtaudesta. Kuunnellessamme tätä sanaa alkäämme katsoko itseemme ja omiin mahdollisuuksiimme. Katsokaamme siihen, mitä Jumala tekee meidän puolestamme.

Sitä lepoa, jonka Jeesus sanoillaan meille välittää, me emme hanki omilla teoillamme. Me emme sitä ansaitse. Lepo annetaan, se lahjoitetaan meille.

Kun puhumme yhtäältä kylvystä eli uudestisyntymisestä ja uskon lahjan saamisesta ja toisaalta jalkojen pesemisestä eli jokapäiväisestä syntien anteeksiantamuksesta, olennaista on Jumalan työ. Kun Jumala ottaa meidät omakseen, hän puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä, synnistä ja syyllisyydestä. Kun hän antaa meille tänään meidän syntimme anteeksi, hän pesee meidät kaikesta siitä liasta, joka tarttuu meihin elämän arjessa.

Uudestisyntymisen pesun hetkellä Jumala antaa meille uskon, hän antaa meille Kristuksen. Jos sinulla on Kristus, sinun turvasi on hänen täydellinen sovitustyönsä. Koska sinulla on Kristus, Jumala ei katso synteihisi eikä syyllisyytesi. Hän näkee Jeesuksen täydellisuuden, puhtauden ja pyhyiden. Uskon kautta Jumala lukee Kristuksen pyhyiden ja puhtauden sinun hyväksesi. Juuri uskon kautta sinulla on sija Jeesuksen luona.

Jokapäiväinen kamppailu

Kristitty lankeaa joka päivä syntiin. Hän ei rakasta Jumalaa yli kaiken eikä lähimmäistään niin kuin itseään.

Tällainen epäonnistuminen elämässä katsotaan ihmisen viaksi. Siksi hän on syyllinen. Siksi kristitty päivittäin tunnustaa syntinsä ja pyytää niitä anteeksi. Hän kamppailee alati syntiä ja sen valtaa vastaan.

Viime kädessä tähän pelkistyy kristityn eläminen: se on yritystä rakastaa Jumalaa ja lähimmäistä ja samalla kuitenkin epäonnistumista näissä toimissa, syntien tunnustamista ja niiden anteeksi uskomista Jeesuksen tähden.

Evankeliumiin tallennetut Jeesuksen sanat jalkojen pesemisestä kuvaavat syntien pois pyyhkimistä – sitä elintärkeää

asiaa, jota me tarvitsemme joka päivä. Anteeksiantamus on se *päivittäinen* jalkojen pesu, jolla Kristus puhdistaa meidät elämän matkalla tarttuneesta synnistä.

Jeesus lupaa, ettei hän aja pois ketään, joka tulee hänen luoksensa. Jeesus on rakkaus. Hän ottaa vastaan syntisen, likaisen, langenneen. Jeesus tuli maailmaan etsimään kadonneita. Tänään hän tulee meidän luoksemme. Hän etsiytyy seuraamme, koska me emme kykene ylittämään niitä vaatimusten muureja, joita laki eteemme asettaa.

Jeesus tuli maailmaan meidän rikkomustemme ja meidän syntiemme takia. Hän tuli, jotta me saisimme elämän ja autuuden. Hän tuli, jotta me saisimme elää jokapäiväisessä anteeksiantamuksessa.

Tähän liittyy kristityn jokapäiväisen rukouksen sisältö. Kristityn ensimmäinen rukous on: Herra, armahda! Kun kristitty elää maailmassa, synty tarttuu häneen kiinni. Siksi myös kristityn viimeinen rukous kuuluu: Herra, armahda!

Markus Malk

Hyvä Armo riittää -lehden lukija

Jos Sinä pidät lehteämme lukemisen arvoisena ja jos joskus saat siitä itsellesi lohdutuksen, rohkaisun tai opetuksen, niin mieti, onko tuttavapiirissäsi joku, jolle tämä lehti myös voisi tuoda virvoitusta, rohkaisua, apua ja toivoa elämään.

Jos mieleesi nousee joku ystävä, jolle lehtemme saattaisi olla avuksi elämän matkalla, käy häntä tapaamassa tai soita hänelle, kerro siitä, mitä Sinä olet Armo riittää -lehdestä löytänyt ja kysy, haluaisiko ystäväsiikin lehden matkaevääksi itselleen.

Lehti on maksuton.

Tilaukset puh. (019) 41 42 43 tai sähköpostissa os. evank@evank.org.

Armo riittää.

Kun sanoma rististä kyllästyttää

"Varokaa vääriä profeettoja. He tulevat luoksenne lampaiden vaatteissa, mutta sisältä he ovat raatelevia susia. Hedelmistä te heidät tunnette." (Matt. 7:15–16.)

Luonteeltaan me ihmiset olemme sellaisia, että me aika pian väsymme *sanomaan Jeesuksen rististä*. Huomaamme, ettei ole mitään uutta siinä, että Jeesus on kadotettujen syntisten Vapahtaja ja Sovittaja. Näinhän saarnataan jatkuvasti.

Siksi monet kokevat että tämä aihe alkaa kyllästyttää. Jos joku silloin tulee ja kertoo jotakin aivan uutta, mitä ei ennen ole kuultu, niin mielenkiinto taas herää.

Monien mielestä me olemme hengellisesti kuolleessa tilassa. Ne, jotka näin kokevat, odottavat jonkinlaista hengellistä läpimurtoa omassa elämässään ja seurakuntien elämässä ja siksi he myös ovat avoimia kaikenlaiselle uudelle.

Tällaiset ihmiset pohtivat jatkuvasti kysymystä: "Missä kulkee tie hengelliseen uudistukseen?" Tällä asenteella elävistä kristityistä monet on johdatettu pois iankaikkisen elämän evankeliumista. Ajatuksissaan he kyllä pitivät kiinni evankeliumista, mutta *evankeliumi on lakannut olemasta heille elämän elinehto*, sielun hengissä pitävä ravinto.

Jeesus sanoi, että tunnistaissimme väärit profeetat heidän hedelmistään.

Sinä et siis voi tunnistaa vääriä profeettoja heidän ulkonäkönsä perusteella. Et voi tunnistaa heitä siitä, mitä he sanovat itseltään. Mutta heidän hedelmistään sinä voit heidät tunnistaa.

Oikea julistaja johtaa syntisiä Jeesuksen luokse niin, että syntiset voivat saada

syntinsä anteeksi ja saada armon Jumalan edessä. Oikea julistaja ei koskaan lakkaa puhumasta Jeesuksen verestä eikä hän lakkaa kunnioittamasta ja korottamasta Jeesuksen verta. Hän julistaa Jeesusta Jumalan teurastettuna Uhrilampaana.

Kun hän näin tekee, synnin vakavuus paljastuu. Kukaan kristitty ei voi elää rauhassa syntiensä kanssa kun Jeesuksesta puhutaan. Siellä, missä Jeesus käy sisälle, synti joutuu ahtaalle. Jumalan armo "kasvattaa" kieltäytymään jumalattomuudesta.

Oikeat profeetat seuraavat Jeesusta. Sen tähden heidän palvelunsa hedelmänä ovat pelastetut syntiset, jotka kiittävät Jeesusta. He eivät lakkaa puhumasta siitä, mitä heidän pelastamisensa on maksanut. Yhä uudestaan he julistavat, että Jeesuksen pelastustyö on täysin suoritettu. He eivät halua tietää mistään muusta kuin ristiinnaulitusta Jeesuksesta.

Väärien profeettojen evankeliumissa on vain vähän verta. Heillä on mieleessään monet ihmisiä askarruttavat asiat, mutta he eivät keskity puhumaan synnistä ja armosta, joka annetaan kadotetuille syntisille. Varo sellaisia!

*H. E. Nissen
kirjassa Ett är nödvändigt
(Suom. POM)*

Kristityn Foorumi

Kerää, tutkii ja julkaisee tietoa kristillisyydestä sekä auttaa ja tukee kristittyjä erottamaan oikeat opit vääristä.

www.kristitynfoorumi.fi

Upseeri avasi vankilan oven ja antoi Lincolnin vapautuskirjeen

Muuan vanha mies astui esiin eräässä kokouksessamme ja sanoi: ”Minulta on mennyt neljäkymmentäkaksi vuotta kolmen asian oppimiseen.”

Kun kuulin tämän, tarkkasin huolellisesti, mitä mies sanoisi. Ajattelin, että jos nyt voisin yhdessä hetkessä oppia sen, minkä oppimiseen tuo mies oli käyttänyt neljäkymmentäkaksi vuotta, olisin onnellinen ihminen.

Mies kertoi oppineensa ensinnäkin sen, ettei hän voinut tehdä oman pelastumisensa hyväksi mitään. ”Hyvä”, sanoin itsekseksi, ”tuo oli oppimisen arvoinen asia”. Toiseksi hän sanoi oppineensa sen, ettei Jumala vaadi häntä tekemään mitään.

”Hyvä”, ajattelin, myös tuon asian oppiminen on arvokasta. Kolmas asia oli se, että Herra Jeesus Kristus on tehnyt kaiken. Pelastus on täysin valmis teko, ja kaikki, mitä miehen oli tehtävä, oli siinä, että hän otti valmiin pelastuksen vastaan.

Rakkaat ystävät, käyttäkäämme hyväksenne näitä opetuksia. Lakatkaamme näkemästä vaivaa ja ponnistelemasta ja ottakaamme pelastus juuri nyt lahjana vastaan.

Vakoojan armahdus

Joitakin vuosia sitten saarnasin Yhdysvaltojen etelävaltioissa. Seurakunnan pappi kiinnitti huomiotani erääseen mieheen.

Kun Yhdysvaltojen sisällissota alkoi, tuo kyseinen mies oli liittynyt etelävaltioiden armeijaan. Muuan upseeri valitsi miehen vakoojaksi. Hänen tuli mennä vakoilemaan pohjoisvaltioiden armeijaa.

Kuten tiedätte, armeijat eivät osoita laupeutta vihollisen vakoojia kohtaan, jos

heidät saadaan kiinni. Tämä mies joutui kiinni. Häntä kuulusteltiin sotaoikeudessa ja hänet tuomittiin ammuttavaksi.

Kun hän oli vankilassa odottamassa tuomion täytäntöön panoa, koettivat pohjoisvaltioiden sotilaat usein selittää hänelle, mistä sodassa oli kysymys. Joka kerran kun he tulivat hänen selliinsä, hän kuitenkin haukkui presidentti Aabraham Lincolnia kaikenlaisilla halpamaisilla nimityksillä. Lopulta nuo sotilaat alkoivat pitää miehen saamaa tuomiota oikeana, koska hän vain jatkoi presidentin halventamista.

Eräänä päivänä tuli miehen selliin pohjoisvaltioiden upseeri. Vakoojana kiinni saatu vanki luuli hetkensä nyt koittaneen ja teloituksen tapahtuvan. Upseeri avasi vankilan oven ja ojensi miehelle Aabraham Lincolnin kirjoittaman vapautuskirjeen. Mies oli nyt vapaa menemään vaimonsa ja lastensa luo kotiin.

Mies, joka oli ollut täynnä katkeruutta, pahuutta ja raivoa, rauhoittui ja kysyi: ”Mitä? Onko Aabraham Lincoln vapauttanut minut? Mistä syystä? En ole sanonut hänestä koskaan ainoatakaan hyvää sanaa.”

Upseeri vastasi: ”Jos saisit ansiosi mukaan, sinut ammuttaisiin. Mutta joku on mennyt Washingtoniin anomaan sinulle armahdusta ja sinä olet saanut sen. Sinä olet nyt vapaa.”

Pappi kertoi minulle, että tämä ansaitsematon rakkaudenteko murskasi miehen sydämen ja johti hänet kääntymykseen. Pappi jatkoi vielä: ”En usko, että koko Amerikan Yhdysvalloissa on ainoatakaan ihmistä, joka rakastaisi presidenttivainajaamme niin paljon kuin tämä mies.”

Tämä on armoa. Mies ei ansainnut armahdusta. – Juuri tätä on armo: *se on ansaitsematon armahdus.*

Ehkä olet tähän hetkeen saakka kapinoinut Jumalaa vastaan, mutta jos tunnustat kapinointiasi ja tahdot ottaa vastaan armon, jonka Jumala sinulle tarjoaa, voit saada sen ilmaiseksi. Se tarjotaan jokaiselle sielulle maan päällä. ”Sillä Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille.” Olkoon Jumala siitä kiitetty!

Pelastuminen armosta on kaikkia varten

Pelastuminen armosta on kaikkia ihmisiä varten. Jos joudumme kadotukseen, se ei johdu siitä, etteikö Jumala olisi varannut meille Pelastajaa, vaan siitä, että me halveksimme Jumalan lahjaa – siitä, että työnnämme pelastuksen luotamme.

Mitä sanoo Kristus? Muistutan siitä, että kun ihmiset tulivat hänen luokseen ja kysyvät häneltä, mitä heidän tuli tehdä tehdäkseen Jumalan tekoja, Jeesus käski heidän ruokkia nälkäisiä, vaatettaa alastomia, käydä katsomassa leskiä ja orpoja. Tällainen on ”puhdas ja tahraton jumalanpalvelus”.

Mutta on tärkeämpiä asioita kuin nämä, vaikka nuo ovat sinänsä välttämättömiä omalla ajallaan. Kun ihmiset tahtoivat tietää, mitä heidän tuli tehdä periäkseen iankaikkisen elämän, Jeesus vastasi heille: ”Se on Jumalan teko, että te uskotte hänen, jonka Jumala on lähettänyt.”

Eräs ystävä kiinnitti hiljattain huomioni siihen totuuteen, että Jumala on asettanut pelastuksen uhrin esille sillä tavalla, että kaikenlaiset ihmiset voivat siihen tarttua. Kaikki ihmiset voivat uskoa. Rampa ei ehkä voi käydä katsomassa sairaita, mutta hän voi uskoa. Sokea ei voi tehdä paljoa sairautensa tähden, mutta hän voi uskoa. Kuuro voi uskoa. Kuoleva voi uskoa. Jumala on asettanut pelastuksen niin alas, että nuoret ja vanhat, viisaat ja tyh-

mät, rikkaat ja köyhät, kaikki voivat ulottua siihen.

Luuletteko, että Kristus olisi tullut alas taivaasta, että hän olisi mennyt Getsemaneen ja Golgatalle ja että hän olisi kärsinyt niin kuin kärsi, jos ihminen olisi itse voinut raivata tiensä taivaaseen, jos hän itse olisi voinut ansaita pelastuksen ponnistuksillaan? Uskon, että olette vakuuttuneita siitä, että jos ihminen olisi voinut pelastaa itse itsensä, ei Kristuksen olisi tarvinnut tulla eikä kärsiä tähtemme.

Eräs niistä asioista, jotka on suljettu pois taivaasta, on kerskaaminen. Jos sinä tai minä joskus saavumme sinne, tapahtuu se Jumalan ansaitsemattomasta armosta. Ei ole enää jäljellä mitään, mistä voimme itseämme kiittää ja kehua.

Dwight. L. Moody (1837–1899).

D.L. Moody oli tunnettu ja arvostettu amerikkalainen evankelista ja kirjojen kustantaja. 1886 hän perusti Moody Raamattukoulun (Moody Bible Instituutin). Hän toimi sen rehtorina kuolemaansa saakka. Koulu on yhä toiminnassa. Instituutissa opiskelee nykyisin 4000 opiskelijaa.

Moodyn vaimo Emma C. Revell oli kotoisin Englannista, mistä hänen perheensä oli muuttanut Amerikkaan 1849. Moody toimi suurten herätyskokousten evankelistana sekä USA:ssa että vaimonsa entisessä kotimaassa Englannissa.

Moodyn mukana kokousmatkoilla oli tunnettu Ira D. Sankey, joka sekä lauloi Moodyn kokouksissa että teki uusia lauluja.

Kuuntele raamattuluentoja

Kotisivuillamme netissä lähes 30 raamattuluentoja, jotka ovat tietokoneellasi kuunneltavissa mutta myös tallennettavissa CD-levyille. – Opiskele Raamattua kotona tai raamattupiirissä äänitteittemme avulla! www.evank.org.

Uskotko todella että Jumala vanhurskauttaa *jumalattoman*?

Tämä kirjoitus on *sinua* varten. Raamatun kohdan, josta sinulle kirjoitan, löydät Roomalaiskirjeen 4. luvusta. Se kuuluu:

”Mutta joka ei töitä tee, vaan uskoo häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, sille luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi” (Room. 4:5).

Pyydän sinua kiinnittämään erityistä huomiota noihin sanoihin ”*hänen, joka vanhurskauttaa jumalattoman*”.

Ehkä sinua hämmästyttää, että Raamatussa on tällainen jae jossa sanotaan, että jumalaton vanhurskautetaan. Olen kuullut, että jotkut julistajat, jotka eivät ymmärrä oppia Jeesuksen rististä, kokevat Jumalan toimivan väärin jos hän pelastaa epäpyhiä ihmisiä ja jos hän ottaa vastaan halveksittavimmista halveksittavimmat ihmiset.

Huomaa, miten tämä Raamatun kohta itse suhtautuu tällaisiin syytöksiin. Raamattu ei tässä selitä mitään, vaan se pelkästään toteaa, että näin Jumala tekee. Jumalan työtä ei tarvitse perustella.

Palvelijansa Paavalin suun kautta ja Pyhän Hengen antaman ilmoituksen kautta Jumala antaa tässä itsestään tämän tiedon: Hän vanhurskauttaa jumalattoman. Hän siis tekee vanhurskaiksi ne, jotka eivät ole vanhurskaita. Hän antaa anteeksi niille, jotka ovat ansainneet rangaistuksen. Ja hän ottaa yhteyteensä sellaiset, jotka eivät hänen yhteyteensä lainkaan kuulu.

Jos pysähdyt miettimään, mitä tässä Jumalasta sanotaan, sinä saatat olla hyvin hämmäntynyt. Kuinka Raamatusta voidaan kirjoittaa, että Jumala tekee tällaista!

Etkö olekin ajatellut sisimmässäsi, että viime kädessä hyvät ihmiset pelastuvat, että Jumalan armo on puhtaita ja pyhiä

ihmisiä varten. Mielessäsi on ehkä käynyt, että mikäli sinä itse olisit hyvä, niin Jumala voisi palkita sinuakin. Ja olet voinut ajatella, että sinun oman arvottomuutesi tähden sinulla ei ole mitään tapaa, jolla voisit iloita Jumalan hyvyydestä.

Nyt sinä ehkä olet yllättynyt siitä, että Raamatussa sanotaan Jumalasta: Hän ”vanhurskauttaa jumalattoman”. En yhtään ihmettele, että sinä olet tällaisesta Raamatun opetuksesta yllättynyt, sillä vaikka minä hyvin tiedän, kuinka suuri Jumalan armo on, en koskaan lakkaa ihmettelemästä tätä Jumalan toimintaa. Kuulostaahan aivan käsittämättömältä, että pyhälle Jumalalle olisi mahdollista vanhurskauttaa jumalaton ihminen. Koska sydämemme luontainen tapa on vaatia ainakin jotakin itseltä ja muilta, me aina puhumme jostakin sellaisesta hyvästä, jonka olemme tehneet, puhumme sellaisesta, jota muutkin voivat pitää ansionamme ja pidämme itsepintaisesti kiinni siitä, että meissä täytyy olla jotakin sellaista, jolla voimme kiinnittää Jumalan mielisuosion puoleemme.

Mutta Jumala, joka näkee kaiken petollisen läpi näkee, ettei meissä itessämme ole mitään hyvää. Hän tuntee meidät ihmiset ja tietää, niin kuin Raamattu sanoo, ettei ”ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan” (Ps. 53:4; Room. 3:10). Hän näkee, että ”kaikki meidän vanhurskautemme” on ”niin kuin tahrattu vaate” (Jes. 64:6).

Tämän tähden Herramme Jeesus ei tullut maailmaan etsimään hyviä ja vanhurskaita ihmisiä. Hän ei tullut sen tähden, että me olemme vanhurskaita, vaan hän tuli tehdäkseen meistä sellaisia: Hän vanhurskauttaa jumalattoman.

Jeesus tuli maailmaan pelastamaan *syntisiä*. Tämä on niin hämmästyttävä asia, että ne, jotka Jeesus on pelastanut, ihmettelevät jatkuvasti tapahtunutta samalla kun he iloitsevat siitä.

Minulle itselleni on tänäänkin kaikkia muita ihmeellisiä asioita suurempi se Jumalan teko, että hän vanhurskautti *minut*. Itse koen olevani möhkäle arvottomuutta, rappeutunut sekamelska, röykkiö syntiä ja erossa Herran kaikkivaltiaasta rakkaudesta. Tiedän, että minut on vanhurskautettu sen uskon kautta, joka Jeesuksella on ja Jumala kohtelee minua niin kuin minusta olisi tehty täysin vanhurskas ja Jumalan perillinen. Ja kuitenkin minun täytyy olemukseni huomioon ottaen asettua kaiken aikaa kaikkein syntisimpien ihmisten vierele.

Nyt, ystäväni, jos kerran Jumala vanhurskauttaa jumalattoman, niin silloin hän voi vanhurskauttaa *sinut*.

C.H. Spurgeon (1834–1892)
(Suom. POM)

Kuka ehjänä säilyä voisi?

*Kuka ehjänä säilyä voisi,
tätä tietä kun kuljetaan?
Kenen sielussa puhtaana soisi
sävel kirkkaalla soinullaan?
Sama kohtalo meitä hiertää,
sama taistelu ylitse yö.
Rataa ihmisen jokainen kiertää,
kunnes vastassa on pitkä yö.*

*Kaikki pettymykset, kaikki haavat,
sanat kylmät ja raskaat niin
kerran kuihtuvat pois.
Kerran saavat laulut
puhjeta korkeuksiin.
Lohtu suurin on Jumalalla,
kaiken keskellä vaeltaa hän,
joka voiton tuo rakastamalla,
syliin lämpimään tuo itkevän.*

A.M.

Teologeille ja teologiasta kiinnostuneille uusi aikakauslehti

Ajankohtainen teologia

Näytenumero on ilmestynyt. Sen voi tilata samoin kuin lehden täksi vuodeksi. Lehti ilmestyy 2009 vuonna kaksi kertaa 64-sivuisena.

Kukin tilaaja, joka on maksanut tilauksensa, voi omalla nimellään rekisteröityä lehden teologiselle keskustelupalstalle Internetissä, missä lehden ilmestyttyä voidaan käydä keskustelua lehden artikkelien aiheista ja ottaa esille muita ajankohtaisia teologisia kysymyksiä. Lisätietoja keskustelupalstasta on lehden näytenuumerossa ja julkaisijan kotisivulla www.evank.org.

Näytenuumeron tilaukset samoin kuin varsinaiset vuosittaiset tilaukset lähetetään osoitteella Ajankohtainen teologia, PL 17, 05831 Hyvinkää, (019) 41 42 43 tai sähköpostitse evank@evank.org. Oman postiosoitteen lisäksi sähköpostiosoitteen antaminen on tarpeellista.

Tilaushinta vuonna 2009 on 10 euroa.

Julkaisija: Evankeliumin opintoyhdistys ry.

Ainoastaan Jeesuksen opetus Jumalasta on oikea ja luotettava

”Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Ainoa Poika, joka itse on Jumala ja joka aina on Isän vierellä, on opettanut meidät tuntemaan hänet.” (Joh. 1:18.)

Tämä tuttu Raamatun kohta on sellainen, jonka merkitystä nykyisin käytännössä usein vähätellään. Kukaan tuskin vähättelee tätä kohtaa ääneen, mutta moni ohittaa sen käytännössä.

Kirkkohistoriankin kuluessa tämän kohdan yli on usein kävelty, mutta viime vuosikymmeninä tämä kohta on joutunut aivan erityisen väheksytyksi.

Kysymys on Jumalan ja ihmisen välisestä suhteesta. Se on jo lähtökohdiltaan outo, sillä ihminen voi nähdä toisen ihmisen, mutta Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Ihmisen kannalta tämä voi olla suuri ongelma. Se avaa ateisteille mahdollisuuden sanoa, ettei Jumalaa ole olemassa. Häntä ei voi punnita, mitata, katsella mikroskoopilla tai kaukoputkella. Ja kristityille tämä avaa mahdollisuuden sanoa Jumalasta mitä tahansa ja tehdä Jumalan nimessä mitä hyvänsä. Siksi meillä on niin paljon sekavaa ja pettävää ja sielullista julistusta ja uskoa keskuudessamme.

Jumalan ja ihmisen välisessä suhteessa on ratkaisevassa asemassa Jumalan ”ainoa Poika”. Pojalla Raamattu tarkoittaa Jeesusta Kristusta. Hän on ainoa, joka on nähnyt Jumalan. Hän totesi: ”Isää tosin ei kukaan ole nähnyt; ainoastaan hän, joka on tullut Jumalan luota, on nähnyt Isän” (Joh. 6:46). Ja vielä enemmän.

Alussa olevassa Raamatun kohdassamme Jeesuksesta sanotaan, että hän ”itse on Jumala” ja hän on aina Jumalan vierellä. Paavali kirjoitti Jeesuksesta: ”Hänessä on

jumaluus ruumiillistunut koko täyteen täyteydessään” (Kol. 2:9).

Jumalan Pojasta sanotaan raamatunkohdassamme, että hän ”on opettanut meidät tuntemaan hänet” (Jumalan). Tämä on yksi Raamatun tärkeimmistä opetuksista. Näkymätön Jumala voidaan oppia tuntemaan hänen Poikansa avulla. On paikka minne mennä, kun haluaa oppia tuntemaan Jumalan. Siksi Jumala sanoi Jeesuksesta: ”Tämä on minun Poikani, kuulkaa häntä!”

Kun ajatellaan Jumalaa, tulee siis ajatella Jeesusta. Silloin on mahdollisuus oppia tuntemaan Jumala, jota kukaan ei koskaan ole nähnyt.

Alussa olevassa jakeessa Joh. 1:18 on ”opettaa”-sanon kohdalla kreikankielinen sana *exegeesato*. Sana on kulkeutunut suomenkieleenkin. Me puhumme ”eksegeetikasta”. Eksegeetiikka tarkoittaa selittämistä. Esim. Uuden testamentin eksegeetiikan professorin tehtävänä on opettaa ja selittää Uutta testamenttia.

Jeesus oli ja on *Jumalan eksegeetti*. Jeesus selitti ja selittää minkälainen Jumala on. Vain hänen selityksensä on oikea.

Voisimme sanoa näinkin: Jeesus itse on selitys Jumalasta. Jeesuksessa Jumala näkyy. Paavali kirjoitti: ”Hän (Jeesus) on näkymättömän Jumalan kuva” (Kol. 1:15). Filippukselle Jeesus sanoi: ”Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän” (Joh. 14:9).

Tämä meidän tulee ymmärtää sydänjuuriamme myöten, jos toivomme selviävämme edessä olevasta hengellisestä sekavasta ajasta. Tie Jumalan luo käy yksinomaan Kristuksen kautta.

Per-Olof Malk

Armo ja laki ”kilpailevat” siitä, kumpi niistä on sinulle pääasia

Ennen kaikkea on tiedettävä, että meidän vanhurskaudemme Jumalan edessä on Toisen vanhurskautta. Siitä syystä tämä vanhurskaus onkin vakaasti olemassa ja se on vähentymätön silloinkin, kun olemme kaikkein viheliäisimpiä. Tämä Toisen vanhurskaus saa aikaan sen, ettei syntiämme lueta meille.

Mutta mitä meidän on tehtävä lain nuhdella meitä synnistä?

Meidän on heti myönnettävä, että laki on oikeassa siinä, ettei lihassamme ole mitään hyvää. Mutta samalla meidän on osoitettava laille Kristusta, meidän ainoata vanhurskauttamme ja sanottava: ”Tuo mies on minun sijaisenani tehnyt kaikki minun tehtäväni. Mene hänen luokseen, hän on lain alaiseksi syntynyt eikä itse ole syntiä tehnyt.”

Mutta pian kuulet taas sanottavan: ”Kyllä sinun itsesikin tulee olla hurskas ja tehdä hyvää.”

Mitä silloin vastaan? Vastaa: ”Se on totta. Ja kun seuraavan kerran olen apua tarvitsevien ihmisten parissa, niin muistuta minua silloin sitä, mitä minun pitää tehdä. Minä tahdon kernaasti silloin kuunnella sinua.

Mutta kun on puhe vanhurskaudestani Jumalan edessä, silloin eivät kelpaa minun työni, vaan Toisen. Silloin eivät minun hurskauteni eivätkä syntini merkitse mitään, sillä olen aina hukassa, jos minut niiden mukaan tuomitaan. Silloin minulla on Toisen hurskaus, pyhyys, puhtaus ja hyvät työt, lain alaiseksi syntyneen Jumalan Pojan teot puolellani.”

Tässä asiassa tahdon mielelläni olla vain suuri syntinen itsessäni, että Kristus

olisi aivan yksin minun ainoa vanhurskauteni. Tässä sanon kuin Paavali: ”Omistaminen, ei omaa, laista saatavaa vanhurskautta, vaan sen vanhurskauden, joka tulee Kristuksen uskon kautta.”

Kristuksessa on syntisen lohdutus. Silmä oikea kristitty on joutunut häpeään oman itsensä tähden ja oman työnsä tähden. Hän on siksi oppinut pitämään omia tekojaan arvottomina.

Mutta hänellä on nyt kaikki Kristuksessa, todella kaikki, sekä se vanhurskaus että se pyhitys, minkä hän tarvitsee.

Sellainen kristitty tunnustaa: Kyllähän minustakin tuntuu, että minun tulisi enemmän työskennellä itse eikä uskoa niin paljon. Niinpä pelkään toisinaan uskovani liiaksi ja ajattelen, että minun ehkä sittenkin pitäisi taas tulla lainalaiseksi tullakseni siten hurskaammaksi.

Mutta sitten jälleen muistan kokemukseni ja sen, mitä Raamattu puhuu. Syntini on Kristuksessa anteeksi annettu. Ei ole mitään kadotusta niille, jotka Jeesuksessa Kristuksessa ovat. Vaikka minulla itsessäni ei ole vanhurskautta, olen Jumalan edessä vanhurskas. Hän tietää Kristuksen vanhurskauden arvon. Kaikki tämä perustuu Jumalan omaan, iankaikkiseen sanaan.

Niin tietäkää nyt kaikki koko sydämes-tänne ja koko sielustanne, ettei yhtään sanaa ole jäänyt täyttämättä kaikista niistä lupauksista, jotka Herra, teidän Jumalanne, on teille puhunut. Kaikki on tapahtunut teille, eikä mitään ole jäänyt täyttämättä. Olkaa siis luottavaisia uskovia Jumalan edessä Kristuksen tähden.

C.O. Rosenius (1816–1868)

Kutsu sinulle!
5. valtakunnallinen
Kristus-juhla

Jyväskylässä 8.–9.8.2009

Jyväskylän kristillisellä opistolla, Sulkulantie 28

Yleisaihe

Evankeliumi
Jesaja 53:n mukaan

Päälluentojen aiheet:

Ihmeellinen Jeesus Jes. 53:n mukaan
Sijaiskärsimys Jes. 53:n mukaan
Jeesus meidän vanhurskaudemme Jes:n 53 mukaan
Uskon ja epäuskon taistelu meissä Jes:n 53 mukaan
Voima heikkoudessa Jes. 53:n mukaan

Järjestäjät: Evankeliumin opintoyhdistys ry
ja Yhteistyöryhmä

Juhla alkaa, jHs. lauantaina 8.8. klo 12 lounaalla. Päälluentojen lisäksi on lauantaina illalla lauluseurat ja esirukoushetki. Sunnuntaina ohjelma jatkuu klo 10. Juhla päättyy sunnuntaina klo 14 alkaviin seuroihin ja lähtökahviin. Koko ohjelma on piakkoin luettavissa osoitteessa www.evank.org sekä seuraavassa Armo riittää -lehden numerossa 4/2009.

Lisätiedot, ilmoittautumiset ja huonevaraukset opiston oppilisasuntolan huoneisiin puh. (019) 41 42 43. – Jyväskylän keskustan hotelleihin majoittuvia pyydetään hoitamaan varauksensa suoraan hotellin kanssa. Kiitos.

EVANKELIUMIN OPINTOYHDISTYS RY

Osoite: PL 17, 05831 Hyvinkää
Puhelin: (019) 41 42 43 (ark. klo 10-15)
Sähköposti: evank@evank.org
Internet kotisivut: www.evank.org
 webmaster Petri Malk
Toiminnanjohtaja: Per-Olof Malk
Toimintasihteeri: Maarit Kenttälä, puh.
 045 1255 471, maarit.kenttala@evank.org
Sielunhoidollista keskusteluapua:
 Fil.maist. Kaija Kallioinen,
 p. 040 538 3461,
 kaija.kallioinen@kolumbus
 Opett. Maire Lyytinen, p. 040 827 7119,
 maire.lyytinen@pp.inet.fi
 Rov. Olavi Peltola, p. (09) 677 859,
 rov.o.peltola@kolumbus.fi
 Tri Paavo Suihkonen, p. (014) 373 1185
Tuki työlle:
 313130-1171701 (Handelsbanken)
 800015-70994146 (Sampopankki)
 ESLH:n lupa OKU 2493 A /27.12.07

Laskujen maksutili:
 426012-268782 (Lammin Säästöpankki)

Armo riittää *Hengellinen lukemisto*

6. vuosikerta. Ilmestyy parillisina kuukausina. Lehti on taloudellisesti ystävien ylläpitämä ja tilaajille siten maksuton.

Julkaisija: Evankeliumin Opintoyhdistys ry

Toimisto: Liisa Malk

Tilaukset ja osoitteen muutokset:

PL 17, 05831 Hyvinkää
 puh. (019) 41 42 43 tai sähköpostilla

Sähköposti: evank@evank.org

Vastaava: Per-Olof Malk

Tietotekniikka: Petri Malk

ISSN 1797-2477 (Painettu)

ISSN 1797-2493 (Verkkolehti)

Verkkolehti: Kaikki aiemmin julkaistut lehtien numerot ovat luettavissa Internetissä Adobe pdf-muodossa julkaisijan kotisivuilla osoitteessa www.evank.org.

Painopaikka: Suomen Printman Oy
 Hyvinkää, 2009

Kiitos EVOP:n työlle antamastasi tuesta!

Saajan tilinumero. Mottagarens kontonummer.	313130-1171701 (Handelsbanken) IBAN: FI81 3131 3001 1717 01. BIC: HANDFIHH	TILISIIRTO GIRERING Maksu välitetään saajalle vain Suomessa kotimaan maksujenvälityksen yleisten ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.
Saaja Mottagare	Evankeliumin opintoyhdistys ry PL 17, 05831 Hyvinkää Puh. (019) 41 42 43	
Maksaja Betalar	800015-70994146 (Sampo Pankki) IBAN: FI32 8000 1570 9941 46. BIC: DABAFIHH	ESLH:n lupa OKU 2493 A /27.12.07
Allekirjoitus Underskrift		Käytä viitenumeroa, kiitos! 1805 Tuki Armo riittää -lehdelle 1818 Tuki opintoyhdistykselle Kiitos!
Tilitä nro Från konto nr		Viitenro Ref. nr
		Eräpäivä Förfallodag
		Euro

M – Suomen
Posti Oyj

Vanhurskauttaminen ja uusi elämä

Aina silloin, kun suomalainen kristillisyyden on ollut aitoa, se on pitänyt suurena pääasiana sitä, että *pelastus on kokonaan ja alusta loppuun yksin Jumalan työ.*

Mutta milloin saan olla tästä varma? Milloin minullekin kuuluu ylösnousseen Kristuksen rauhantervehdys: ”Rauha olkoon sinulle!”

Siinä on suomalaisen kristillisyyden riitakysymys.

Terveeseen paavalilaiseen kristillisyyteen kuuluu kaksi pääkohtaa: vanhurskauttaminen ja uusi elämä. Vanhurskauttaminen perustuu Kristuksen sovitustyöhön. Jumala oli Kristuksessa. Hän on meidän vanhurskaudemme.

Et siis saa yrittää itse kelvata Jumalalle, mutta et myöskään saa pitää syntiäsi ongelmattomana. Jos niin teet, hän näyttää sinulle kätensä ja jalkansa lävistettyinä *sinun syntiesi tähden.*

Niin on uskonelämässä jotakin pysyvää ja aina valmista: Kristuksen sovitus-työ, ja sen vastaanottaminen uskossa tuo vanhurskauden ja rauhan. Mutta uskonelämässä on toinen puoli: Uusi elämä, Pyhän Hengen työ, ja se jää aina epävalmiiksi meissä täällä synnin maassa, niin epävalmiiksi, että Paavali, ihanien Kristus-kokemusten mies, sanoo: ”Kristus teissä – kirkkauden *toivo.*”

Uskonelämä on ainaista liikkeellä oloa. Seisova vesi pilaantuu. Itsessämme olemme aina kadotettuja ja tuomittuja, Kristuk-

sessä Jumalan armoitettuja lapsia, taivaan perillisiä.

Synnin ja armon tunto syvenevät rinnakkain

Synnin ja armon tunto eivät voi syventyä muuten kuin rinnakkain. Ihanaa on, jos Jumala antaa sinulle elävän, omakohtaisen varmuuden, *voiman korkeudesta.* Kiitä siitä!

Mutta vielä suurempaa on saada *tyhjänä ja köyhänä, kylmänä ja haluttomana-kin levätä* Kristuksen veren ja haavojen turvassa.

Kun Jumalan viha pelottaa, tuntosi vapisee ja syyttää ja kaikki ympärilläsi sinua tuomitsevat, tai kun rakkaasi lähtevät täältä tuskanhuudoin tai kun oma viimeinen hetkesi on pimeä ja lähtöhetkesi tuska sietämätön: lepää silloinkin Kristuksen veren ja haavojen turvassa.

Ne kädet, jotka ovat tähtesi verta vuotaneet, eivät voi heittää sinua kadotukseen, vaan ne kantavat sinut yli pimentojen koh- ti yhä suurempaa valoa. Ja kun heräät, olet kotona ja huomaat: hän oli se hyvä paimen itse, joka pani henkensä lampaittensa edestä. Silloin on pelko poissa – vain ihas- tus on jäljellä.

*Eino Sormunen (1893–1972)
kirjassa Jumalan edessä.
(Kielellisesti muokattu.)*